

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ὁ Ὅσιος Μπάβων ἐν Γάνδη

† 1η Ὀκτωβρίου

Γόνος ἀρχοντικῆς οἰκογενείας τοῦ Βελγίου, ὁ Ὅσιος Μπάβων ἐγεννήθη στὰ τέλη τοῦ Ζ' αἰῶνος.

Ἐζησε στὴν νεότητά του βίον ἐκλυτον καὶ βίαιον, τὸν ὁποῖον παρὰ τὸν γάμον του μὲ τὴν εὐσεβῆ καὶ γλυκυτάτη θυγατέρα τοῦ Κόμητα Ἀδιγιόν, δὲν ἐννοοῦσε νὰ ἐκαταλείψη.

Ἡ θλίψις μετὰ τὸν αἰφνίδιο θάνατο τῆς συζύγου του, τὸν ἐβοήθησε νὰ συνειδητοποιήσῃ τὴν ἁμαρτία, μέσα στὴν ὁποῖαν ἐζοῦσε.

Προσέδραμε λοιπὸν εἰς τὸν Ἅγιο Ἀμάνδο τῆς Γάνδης († Μνήμη: 6η Φεβρουαρίου), καὶ τοῦ ἐζήτησε νὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς ὁδὸν μετανοίας.

Ἐκάρη Μοναχὸς καὶ συνώδευε τὸν πνευματικὸν του Πατέρα στὶς ἀποστολικές του περιοδεῖς ἀνὰ τὴν Φλάνδρα, κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ὁποίων εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ παρατηρήσῃ τὰ Τυπικὰ τῶν διαφορῶν Μονῶν, ὅπου κατέλυαν.

* * *

Μερικὰ ἔτη ἀργότερα, ἐπέστρεψε στὴν Γάνδη καὶ ἐγκαταβίωσε ὡς ἐρημίτης ἐξαρτηματικὸς τῆς Μονῆς.

Κάποια ἡμέρα συνάντησε ἕναν πρῶν του ὑπέρ-τη, τὸν ὁποῖον εἶχε κακομεταχειρισθῆ. Ἐπεσε στὰ γόνατα καὶ τοῦ ἐζήτησε συγγνώμην, παρακαλέσας νὰ τὸν ὀδηγήσῃ στὴν φυλακὴ, ἀφοῦ πρῶτα τὸν δεῖρῃ μὲ ραβδί.

Ὁ Ὅσιος Μπάβων.

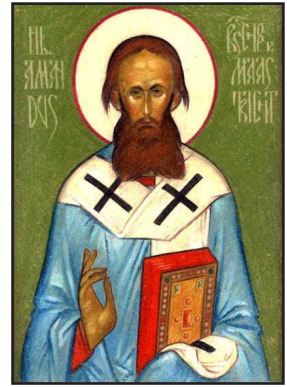
Ἄφου ἐπέστρεψε στὴν Μονή, ὑπέστη φρικτοὺς πειρασμοὺς ἀπὸ τοὺς δαίμονες...

Γιὰ νὰ τοὺς ἀντισταθῆ ἐπέβαλε στὸν ἑαυτό του πλῆθος ἀσκητικῶν βασάνων γιὰ τὴν ἀπονέκρωσι τῆς σαρκός: ἔβαλε στὰ πόδια του ποδοκάκκη¹, ὅπως βάζουν στοὺς κακούργους, καὶ ὅταν μετέβαινε στὴν Ἐκκλησία φορτωνόταν μία πελώρια πέτρα.

Ἐν συνεχείᾳ, ἀνοίχθηκε βαθειὰ σὲ ἓνα δάσος στὰ περὶχωρα τῆς Γάνδης, ὅπου ἔζησε στὴν κουφάλα μιᾶς γέρικης πετελέας, προσευχόμενος νυκθήμερον καὶ τρεφόμενος μὲ ἄγρια χόρτα.

Ὅταν τὸν ἀνεκάλυψαν, ὠθούμενος ἀπὸ τὸν φόβο τῆς φήμης καὶ τοῦ ἐπαίνου τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ὡς πλημμυρίδα προσήρχοντο νὰ τὸν ἐπισκεφθοῦν, ἔφυγε καὶ ἐγκαταστάθηκε σὲ ἓνα ἄλλο ἄγριο δάσος, ὅπου κατασκεύασε ἓνα κελλὶ μὲ κλαδιὰ καὶ λάσπη.

Τὸ πνεῦμα του ἔτεινε συνεχῶς πρὸς τὸν οὐρανό, χωρὶς νὰ μεριμνᾷ καθόλου γιὰ τὴν σάρκα καὶ τὸν κόσμο. Συντόμως ὅμως τὸν ἀνεκάλυψαν πάλιν οἱ φιλόθεοι καὶ ἐκεῖνος, φοβούμενος τὴν φήμην καὶ τὸν ἔπαινον, ἐγκατέλειψε τὸ ἐρημητήριό του καὶ ἐζήτησε νὰ γίνῃ δεκτὸς στὴν Μονήν, τὴν ὁποῖαν εἶχε ἰδρύσει ὁ Ἅγιος Ἀμάνδος στὴν Γάνδη.

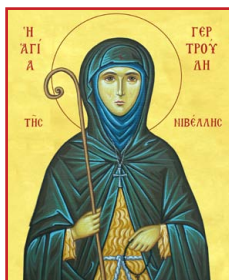
Ὁ Ἅγιος Ἀμάνδος.

* * *

Μερικὰ ἔτη ἀργότερα, ἐγκαταστάθηκε σὲ ἓνα κελλί, τὸ ὁποῖο ὁ ἴδιος ἔσκαψε στὸ χῶμα, τόσο χαμηλὸ καὶ στενὸ, ὥστε μόνον σκυμμένος ἐχωροῦσε μέσα· ἀπὸ ἐκεῖ ὅμως, ἡ ψυχὴ του πετοῦσε πρὸς τὸν Θεὸ κινούμενη ἀπὸ ἀκαταμάχητο θεῖο ἔρωτα.

Παρὰ τὶς θυελλώδεις ἐπι-

1. ποδοκάκκη· ξύλινο ὄργανο βασανισμοῦ, μὲ τὸ ὁποῖο δένονται τὰ πόδια τῶν καταδίκων γιὰ τιμωρία καὶ τῶν δούλων γιὰ νὰ μὴν ἀποδράσουν.

Ἡ Ἁγία Γερτρούδη
τῆς Νιβέλλης.

θέσεις τῶν δαιμόνων, ὁ Ἅγιος ἐπέμεινε στὴν ἄσκησί του, χωρὶς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐκούσια φυλάκισί του.

Μίαν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν μεγάλο πλῆθος λαοῦ εἶχε συγκεντρωθῆ ἔξωθι τοῦ κελλιοῦ του γιὰ νὰ ἀκούσῃ τὶς συμβουλές του καὶ νὰ πάρῃ τὴν εὐλογία του, ἐφάνη ἕνας σταυρὸς φωτεινός, ὁ ὁποῖος ἤλθε καὶ ἔστεψε τὸν Ἅγιο.

* * *

Τρία ἔτη ἀργότερα, εὐρισκόμενος στὸ Μοναστήρι, ὁ Ὅσιος Μπάβων ἐζήτησε νὰ ἔλθῃ ἕνας γηραιὸς Ἱερεύς, ὁ ὁποῖος διῆγε ἐρημικὸν βίον μακριὰ ἀπὸ τὴν Μονή, γιὰ νὰ τοῦ συμπαρασταθῆ στὶς τελευταῖες του στιγμές.

Ἐμφανίσθηκε τότε μία στρατιὰ ἐπουρανίων Πνευμάτων γιὰ νὰ δεχθοῦν τὴν ψυχὴ του καὶ ὁ Ἅγιος Μπάβων, στρεφόμενος πρὸς τοὺς συμμοναστάς του εἶπε: «**Χ**αῖρε, ἱερὰ Σύναξις τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ!... **Ο** Χριστὸς ὁ ἴδιος εἶναι παρών... **Δ**εῦρο ψυχὴ μου ἔξω, ἵνα ἐνώπιον Αὐτοῦ παρασταθῆς!»... καὶ ἐκοιμήθη τὴν 1η Ὀκτωβρίου (654 ἢ 659).

Ἐμφανίσθηκε τότε στὴν Ἁγία Γερτρούδη τῆς Νιβέλλης² καὶ τῆς ἐζήτησε νὰ στείλῃ στὴν Μονὴ ἕνα σάβανο γιὰ τὸν ἐνταφιασμό του...

+

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ἀμήν!*

2. Ἐκοιμήθη τὸ 659. Στὴν Δύσι τιμᾶται τὴν 17η Μαρτίου. **Ἐδῶ** ἔχετε τὴν δυνατότα νὰ διαβάσετε τὸν Βίο τῆς Ἁγίας Γερτρούδης.